

ໄທດ້ວຽກມົມກັນໃນງານເຕືອນ

ຮ່ວມມືກອງປະຊາຊົນລາວ

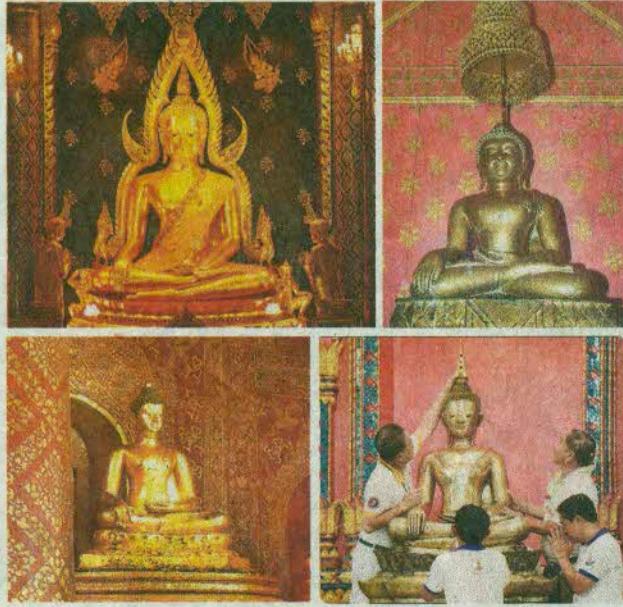
วันสนับสนุนผู้คนในงานสถาปัตย์ฯ
ให้วยะ 77 จังหวัด ที่เดื่อมาอลล์
บางกะปิ เมื่อปีก่อน ทำให้ข่าวสดพร้อม
บริษัทและหน่วยงานพันธมิตรจัดงานนี้
ขึ้นอีกรอบในชื่อ “สถาปัตย์ฯ ให้วยะ 77” วันที่ 16-20 มี.ค.นี้

เมื่อเป็นปี'59 จึงอัญเชิญพระพุทธรูป
จำลองพระมงคลมาให้ผู้ร่วมงานสักการ
บุชาพิมพ์จากครั้งก่อนเป็น 9 องค์

นอกจากมีพระพุทธรูปทรงกล 4 ภาค

ให้วยะพร้อมกันไป! 9 พระพุทธ

พระพุทธรูปทรงกล 4 ภาค

หลวงพ่อโสธร

ได้แก่ พระพุทธชินราช จ.พิษณุโลก จากภาคกลางตอนบน
หลวงพ่อพระไส จ.หนองคาย จากภาคอีสาน พระพุทธสิหิงค์ ศิลปะ
เชียงแสน ซึ่งมีทั้งในภาคเหนือ รูปแบบเดียวกับองค์ที่วิหารลายคำ
วัดพระสิงห์ จ.เชียงใหม่ และในภาคใต้ ที่หอพระพุทธสิหิงค์
จ.นครศรีธรรมราช

ขึ้นเมื่อพระพุทธรูป 5 องค์ที่เรียกว่า พระ 5 ที่น้องลงมาตามลำ
แม่น้ำเจ้าพระยา ประกอบด้วย หลวงพ่อโสธร, หลวงพ่อบ้านแหลม,
หลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน, หลวงพ่อวัดเขาตะเครา และ หลวง
พ่อวัดไร่ขิง โดยมีข้อสันนิฐานว่าชาวบ้านในสมัยกรุงศรีอยุธยา
คงทราบนาทีที่ลงสู่แม่น้ำ เพื่อหลบหนีข้าศึกด้วยในสมัยนั้นบ้าน
เมืองได้เกิดภัยทางสงครามขึ้น แต่ละองค์มีประวัติที่น่าสนใจดังนี้

ให้วยะ สบายใจ 9 พระพุทธ เสริมบารมีปี'59

พระพุทธโสธร

วัดโสธรวรารามวรวิหาร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

“พระพุทธโสธร” หรือ “หลวงพ่อโสธร” เป็นพระพุทธรูป
ปูนปั้นที่มีความสูง 1.5 เมตร พระรากปีกหงส์ พระเศียรแบบเทวรูป
พระเกกุมลาแบบปลี หรือทรงกรวย หมายถึงความอยู่ยืน
เป็นสุข ตามคติของชาวจีน ข้อพระกรรข้างขวา มีกำไกด้วย

หลวงพ่อโสธร เป็นพระพุทธรูปปางสาม琦 คือ มีพระ
อิริยาบถนั่งขัดสมาธิเพชร พระชงช์ขวาบับพระชงช์ซ้าย
พระหัตถ์ขวาทับพระหัตถ์ซ้ายวางซ้อนกันอยู่บน
พระเพลา มีส่วนสูง 6 ฟุต 7 นิ้ว (2 เมตร พระเพลา

วัดโสธรวรารามวรวิหาร สถาบันที่ประดิษฐานพระ
พุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์นี้ได้รับการ
ยกย่องว่าเป็น “มงคลคู่แปดริ้ว”

หลวงพ่อบ้านแหลม

วัดเพชรสมุทรวรวิหาร

(วัดบ้านแหลม)

ต.แม่กลอง อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

“หลวงพ่อบ้านแหลม” พระพุทธรูปหล่อ
ด้วยทองสำริด ปางอุ้มบาตร สูงตั้งแต่
ปลายพระบาทถึงยอดพระศรีมหาลา 167
ซ.ม. มีพุทธลักษณะงาม สวยงาม
มาก ที่ฐานพระบาทมีดอกบัว
รองรับ อัญมนต์ที่ฐานพระบรมราชโองการ
คาดว่าสร้างสมัยกรุงศรีอยุธยา มีลักษณะ
พระพักตร์คงคงคล้ายพระพักตร์ของ
เทพบุตร พระหัตถ์ถือดอกบัวเป็นชิ้น
คล้ายรูปแบบของพระพุทธรูป

แม่น้ำ

ชาวบ้านแหลมพากันตกใจเป็นอย่างยิ่ง
ช่วงกันค่าน้ำค่าน้ำหอยู่หลายวัน แต่ก็ไม่พบ
จึงตกลงว่าไม่ค่าน้ำหักนัดต่อไปอีก จึงนำ
พระพุทธรูปองค์นั่งองค์ที่เหลืออยู่ไปยังถิ่น
ของตน และนำพระพุทธรูปองค์นั้นไป
ประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา อ.บ้านแหลม
จ.เพชรบุรี

เวลาต่อมา ชาวบ้านศรีจำปาค้นพบพระ
พุทธรูปที่จมอยู่น้ำ แล้วอาภารณา
ประดิษฐานไว้ที่วัดศรีจำปา

ฝ่ายชาวประมงบ้านแหลม ยินยอมยก
พระพุทธรูปขึ้นปางอุ้มบาตรให้ชาวบ้านศรี
จำปา โดยมีข้อแม้ว่าต้องเปลี่ยนชื่อวัดเสีย
ใหม่เป็น “วัดบ้านแหลม” เพื่อเป็นอนุสรณ์
ที่ชาวบ้านแหลมพากันประทับรูป

ตั้งแต่นั้นมาวัดศรีจำปาจึงได้名ว่า “วัด
บ้านแหลม” มาจนถูกวันนี้ และนานนาน

ໄທວ່ພະຕິ ເສຣມບາຣມີປີ ၂၅၄၉

ພຣະພຸທົສເຮຣ

ວັດໂສຮຣວາຣາມວຣິຫາຣ ອ.ເມືອງ ຈ.ນະເຊີງເທຣາ

“ພຣະພຸທົສເຮຣ” ທີ່ວິວໆ “ທລວງພ່ອສູຈາ” ເປັນພຣະພຸທົສ
ຢູ່ກົມາກູມປູນນີ້ ລົງຮັກ ປຶກທອງ ພຣະວຽກແນບເທວູປ
ພຣະເກົຄຸມາລາແນບປັບລື ທີ່ອ່ອງກວຍ ມາຍເຖິງຄວາມອູ່ເຢືນ
ເປັນສຸຂ ດານຄົດຂອງຫວາຈິນ ຂໍພຣະກຣຳຂ້າງຂວາມີກຳໄລ

ທລວງພ່ອສູຈາ ເປັນພຣະພຸທົສປູປ່າງສມາຄີ ດີອ ມີພຣະ
ອົງຍາບດັນໜີ້ຂັດສມາຄີເຫຼົ້າ ພຣະຫຼົງໜີ້ຂວາທັບພຣະຫຼົງໜີ້ຂ້າຍ
ພຣະຫັດດົກໜີ້ຂວາທັບພຣະຫັດດົກໜີ້ຂ້າຍວາງຂ້ອນກັນອູ່ບຸນ
ພຣະເພົາ ມີສ່ວນສູງ 6 ພຸດ 7 ນິວ (2 ເມືຕ) ພຣະເພົາ
ກວ້າງ 5 ພຸດ 6 ນິວ (1.7 ເມືຕ)

ທຣງຈິງວາງແນບອົງຄົກ ປະຫັນອູ່ເຫັນອື່ອ
ຮັດນັບຄັດລັກ 4 ຊັ້ນ ປຸລາຄົດດົກໜີ້ພັກພົມ ມີຄວາມ
ໝາຍເຖິງຄວາມອູ່ສູງສຸດ ປະດີມຫານອູ່ໃນ
ພຣະອູໂບສດວັດໂສຮຣວາຣາມວຣິຫາຣ
ບນແທ່ນໜຸກຊີຣົມທັ້ນໜົດ 18 ອົງຄົກ
ທລວງພ່ອສູຈາຮອ່ງຕຽງການ

ເລ້າຂານສືບຕ່ອກນັມວ່າ ທລວງພ່ອ
ສູຈາ ເປັນຫົ່ງໃນພຣະພຸທົສປູ 3
ອົງຄົກນັ້ນ 5 ອົງຄົກນັ້ນ ເຮັກຂານ
ພຣະພຸທົສປູປົກພື້ນໜີ້ທີ່ດ້ວຍນ້ຳມາ
ຫວານບັນອັນເຫັນເຂົ້າຈົ້າກັນໜ້າມານູ້ຫາ

ອົງຄົກພຣະພຸທົສປູທີ່ລອຍໄປດາມດຳນຳ
ບາງປະກ ແນ້ຫົ່ງເຫັນວ່າ ວັດທະນສີ່ປັດຮົງ
(ຫ້ອດິນຂອງວັດໂສຮຣາ) ຫວານບັນອັນ
ເຂົ້າຈົ້າກັນໜ້າມານູ້ຫານີ້ໃນພຣະອູໂບສດ
ເດືອນ 5 ຮາວປີ ພ.ສ.2313 ດັ່ງສັນຍາກຸງຫຼາຍ
ເຮັກຂີ້ວ່າ “ທລວງພ່ອສູຈາ” ສືບມາ

ແດ່ຕົມທລວງພ່ອສູຈາປະຫັນອູ່ໃນໂບສດທັງ
ເກົ່າທີ່ມີນັກເລືົ້າ ຮວມກັບພຣະພຸທົສປູປົກນີ້ 18 ອົງຄົກ

ກະທົ່ງໃນປີ ພ.ສ.2509 ພຣະນາສມ ເຈັບພຣະເຈົ້າອູ່ຫ້ວ
ເສດື່ອພຣະວິຫານດຳນີ້ນາມທີ່ວັດແທ່ງນີ້ ທຣນມີພຣະວິຫານ
ເຮືອງຄວາມກັນແຄນຂອງພຣະອູໂບສດເດີນ ພຣະພຣມຄຸພາ
ກຣນ (ເຈິ້ນ ຈົ່ງປູນໂພ) ອົດຕີເຈົ້າກັບຜະຈັງຫວັດຄະເທິງເທຣາ
ແລະອົດຕີເຈົ້າວາສວັດ ໂສຮຣວາຣາມວຣິຫາຣ ຈຶ່ງໄດ້
ຮວນຮົມເຈັນບຣິຈາກເພື່ອຈັດຂຶ້ນທີ່ຄືນດຳຫັນຮັບສ້າງ
ພຣະອູໂບສດທັງນີ້ ດ້ວຍການສ້າງເຂົ້າກັນ
ພຣະອູໂບສດທັງເດີນ ໃຫ້ເກົນຄົວກົງກຽມສັນຍາ
ໃໝ່ ໂດຍໄນ້ມີການເຄື່ອນຍ້າຍອົງຄົກທລວງພ່ອພຸທົສ
ແລະພຣະພຸທົສປູທັ້ງ 18 ອົງຄົກ

ວັດໂສຮຣາ ສານທີ່ປະດີມຫານພຣະ
ພຸທົສປູປົກທີ່ສົດສັງເກົ່າໄດ້ຮັບການ
ຍກຍ່ອງວ່າເປັນ “ມົງຄລູ່ແປດົງ”

ທລວງພ່ອບັນແຫລມ
ວັດເພິ່ງສຸກວຣວິຫາຣ
(ວັດບັນແຫລມ)

ຕ.ແມ່ກລອງ ອ.ເມືອງ ຈ.ສຸມທອງສົງຄຣາມ

“ທລວງພ່ອບັນແຫລມ” ພຣະພຸທົສປູປົກລ່ອ
ດ້ວຍການສໍາຮັດ ປັງອຸ່ນບາຕົර ສູງຕົ້ງແຕ່
ປາລຍພຣະນາທີ່ສົດສັງເກົ່າພຣະເກຸມາລາ 167

ໜ.ມ. ມີພຸທົສລັກຍະພະຈານ ສູງເທົ່າ
ການຈົງຈົງ ທີ່ຫຼານພຣະນາທີ່ມີດອກບັວ
ຮອງຮັບ ອູ່ບຸນແທ່ນໜູນແໜ້ງສົງໜີ້ກາດ
ວ່າສ້າງສັນຍາກຸງຫຼາຍຂອງພຸທົສຢາ ມີລັກຍະ
ພຣະພັກຕຽງຄງຈານຄລ້າພຣະພັກຕຽງອົງ

ເກັນບຸຕູ ພຣະພັກຕຽງຄົດຄອກເປັນເຂົ້ນ
ກຳລັບຢູ່ປົກແບນບອງພຣະພຸທົສປູ
ສັນຍາສູໂໂທທ້າພຣະເກົຄຸມາລາທໍາ
ກຳລັບເປົວເພີລີງ ພຣະສັງໝາກີ

ພາດຍາວລົງມາເຖິງພຣະຫຼົງ

ແຕ່ໄມ້ມີລົດລາຍ ຈົວ
ທໍາເປັນແພ່ນຄລ້າຍ
ແພັງເພື່ອຍຸ່ງການດ້ານ
ຫລັງທີ່ສ້ອງຂ້າງ

ມີດ້ານາເລົາ
ວ່າ ຫວານບັນ
ແຫລມເຊື່ອຍູ່
ປາກອ່າວ
ຈ.ເພິ່ງບຸຮົງ

ພາກັນນາຈັນ
ປລາໃນກະເລ ຂະໜະທີ່
ລາກວານອູ່ນີ້ນີ້ໄດ້ລາກພຣະພຸທົສ
ປູປົກພື້ນໜີ້ກຳມື້ນີ້ ມີພັກພົມ

ປູກຄົດລົງນາ ພິນພຣະພັກຕຽງທີ່ເກົ່າ
ອົງຄົກ ຢົງມາ
ປະດີມຫານ
ປົກພື້ນໜີ້ກຳມື້ນີ້
ໄດ້ມີປາກອຸງຫຼາຍ

ດ້ວຍການແລ້ວ
ແຕ່ລ້ອຍຍູ່ໃນນຳໄດ້ ຈຶ່ງ
ພາກັນກຣານນັມສັກເກົ່າ
ດ້ວຍການສ້າງ
ກຳມື້ນີ້

ພອເຮືອແລ່ນມາເຖິງແມ່ນ້ຳແມ່
ກລອງ ຕອນຫັນວັດຕີຈຳປາ
ຕິດຝັນຕກຫັກ ຄົມພາຍຸພັດ
ແຮງ ທໍາໃໝ່ເຮືອຕໍ່ທີ່ພຣະ
ພຸທົສປູປົກພຣະດີມຫານ
ເຮືອງວູນໄປ ພຣະພຸທົສ
ປູປົກພື້ນຍູ່ນເຮືອຈຶ່ງ
ເຄື່ອນຕອງມໜ້າຢູ່ໄປໃນ

ແນ່ໜ້າ

ຫວານບັນແຫລມພາກັນຕົກໄຈເປັນອ່າຍື່ງ
ໜັກນັດໜ້າກັນຫອງຍູ່ຫລາວນ ແຕ່ກີ່ໄນພັນ
ຈຶ່ງກວດຄວງວ່າໄມ້ກັນທາກັນດ່ອນໄປອົກ ຈຶ່ງນຳ
ພຣະພຸທົສປູປົກທີ່ກົດໜັງໃຫ້ເກົ່າຍູ່ໄປຈຶ່ງດື່ນ
ຂອງຕົນ ແລະນຳພຣະພຸທົສປູປົກທີ່ນີ້ໄປ
ປະດີມຫານໄວ້ໃຫ້ວັດເບາຕະເຄຣາ ອ.ບັນແຫລມ
ຈ.ເພິ່ງບຸຮົງ

ເວລາຕ່ອມາ ຫວານບັນຄົງຈຳປັນພບພຣະ
ພຸທົສປູປົກທີ່ຈົນນ້າອູ່ນັ້ນ ແລະອາຫານ
ປະດີມຫານໄວ້ໃຫ້ວັດຕີຈຳປາ

ຝ່າຍຫາປ່ຽນນັ້ນແຫລມ ອິນຍອນຍົກ
ພຣະພຸທົສປູປົກພື້ນປັງອຸ່ນບາຕົරໃຫ້ຫວານບັນຄົງ
ຈຳປາ ໂດຍມີຂີ້ວ່າດ້ວຍປັບປຸງຂຶ້ວ່າວັດຕີຈຳປີ
ໄຟ່ເປັນ “ວັດບັນແຫລມ” ເພື່ອເປັນອຸ່ນຫຼາຍ
ທີ່ຫວານບັນແຫລມພບພຣະພຸທົສປູປົກ

ດັ່ງແຕ່ໜ້ນມາວັດຕີຈຳປາຈຶ່ງໄດ້ນາມວ່າ “ວັດ
ບັນແຫລມ” ມາຈຸນຖຸກວັນນີ້ ແລະບ່ານານາມ
ພຣະພຸທົສປູປົກຢືນວ່າ “ທລວງພ່ອບັນແຫລມ”

ທລວງພ່ອວັດໄຣີ່ຈິງ

ວັດໄຣີ່ຈິງ ອ.ສາມພຣານ ຈ.ນົກປຽມ

“ທລວງພ່ອວັດໄຣີ່ຈິງ” ເປັນພຣະພຸທົສປູປົກ
ຕັກຕີສີທີ່ປະດີມຫານເປັນທີ່ເກົ່າພຣະກຣາບໄຫວ້
ອູ່ ພ ວັດໄຣີ່ຈິງ ຕ.ໄຣີ່ຈິງ ອ.ສາມພຣານ
ຈ.ນົກປຽມ ເປັນເວລານານ ດັນໃຫ້ອື່ນດ່າງ
ເຊື່ອໃຫ້ຄວາມສັກຕີສີທີ່ ແລະນັກກຣາບໄຫວ້
ບັນບານເມື່ອມິຖຸກໃຫ້ໂຄກໂຄກຫຼັກຕ່າງໆ

ເປັນພຣະພຸທົສປູປົກປັງມາວິຫັນ ທັນຕັກ
ກວ້າງ 4 ຕອກ 2 ນິວ ສູງ 4 ຕອກ 16 ນິວ
ປະດີມຫານອູ່ບຸນຫຼາຍຫຼັກທີ່ 5 ຊັ້ນ ມີພັກພົມ
ປູກຄົດລົງນາ ພິນພຣະພັກຕຽງທີ່ເກົ່າ
ອົງຄົກ ຢົງມາ
ປະດີມຫານ
ປົກພື້ນໜີ້ກຳມື້ນີ້
ໄດ້ໄໝປາກອຸງຫຼາຍ

ທັນນັງສືອປະວັດຂອງວັດ ຮະບູວ່າເວົ້າ
ຮາຂອງທລວງພ່ອວັດໄຣີ່ຈິງ ທີ່ໄປຖືກຫຼັກ
ສົມເຕີຈພຣະພົມຈາຈາຍ (ພຸກ) ຄຽວຈຳດຳຈົນສົນ
ຕັກຕີທີ່ ພຣະອຣມາຈານຫຼັກ ດັ່ງແຕ່ຮັກເປັນ
ວັດຄາລານູນວຣິຫາຣ ຈ.ພຣະນອກຕີອູ່ຫຼາຍ

ສົມເຕີຈພຣະພົມຈາຈາຍ (ພຸກ) ພິນພັບອງ
ທ່ານເປັນຫວານກວດຕີໄສ ເລັກເປັນສອງນີ້ວ່າ
ທ່ານເປັນຜູ້ສົດສັງວັດໄຣີ່ຈິງ ເມື່ອປີ ພ.ສ.2394
ອຣາຫານພຣະພຸທົສປູປົກພຣະນອກຕີອູ່ຫຼາຍ
ເປັນພຣະປະນາ

ກົບອີກຄວາມໜີ້ນີ້ວ່າ ວັດໄຣີ່ຈິງເຄີມມີພຣະ
ປະນາພື້ນຍູ່ແລ້ວມ່ວນຕ່ອງກີ່ເລືົ້າ ສົມເຕີຈພຣະ
ພົມຈາຈາຍ (ພຸກ) ຈຶ່ງອົກໃຫ້ໄປປັນພຣະພົມ

‘อมกันในงานเดียว’ พุทธรูปเมฆถ

หลวงพ่อโถช

แม่น้ำ

ชาวบ้านแหลมพากันตกใจเป็นอย่างยิ่ง ช่วงกันด่าน้ำคืนหน้าอยู่หลายวัน แต่ก็ไม่พบ จึงตกลงว่าไม่คืนหน้ากันต่อไปอีก จึงนำพระพุทธรูปองค์นั้นองค์ที่เหลืออยู่ไปยังถินของคน และนำพระพุทธรูปองค์นั้นไปประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

เวลาต่อมา ชาวบ้านศรีจำปาค้นพบพระพุทธรูปที่จนน้ำอยู่นั้น และอาชานาประดิษฐานไว้ที่วัดศรีจำปา

ฝ่ายชาวประมงบ้านแหลม ยินยอมยกพระพุทธรูปยืนปางอุ่นมาตราให้ชาวบ้านศรีจำปา โดยมีข้อแม้ว่าต้องเปลี่ยนชื่อวัดเสียใหม่เป็น “วัดบ้านแหลม” เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่ชาวบ้านแหลมพบพระพุทธรูป

ดังเด่นมารดศรีจำปาจึงได้นามว่า “วัดบ้านแหลม” มาจนถูกวันนี้ และบนนาม

รูปจากวัดของท่าน ซึ่งผู้คนจากวัดไร่จึงก็พาภันเข้าไปรับ เชิญลงแพไม่ไฝ่ล่องลงมาตามแม่น้ำเจ้าพระยา เข้าแม่น้ำท่าจีนจนถึงวัดก่อนอัญเชิญเข้าประดิษฐานในพระอุโบสถ ตรงกับวันเข้า 15 ค่ำเดือน 5 ตรงกับวันสังกรานด้วยปีนี้พอดี

เล่ากันว่า ขณะที่อัญเชิญหลวงพ่อวัดไร่จึงเข้าจากน้ำสู่ประทวีศิเกิดความมหัศจรรย์ ความร้อนระอุในวันสังกรานถูกกลางเดือนห้าบังเกิดความมหัศจรรย์ ฝนโปรยลงมา ทุกคนในที่นั้นเกิดความยินดีพากันอัญเชิญจิต จึงถือเป็นวันสำคัญ จัดให้มีงานเทศกาลนี้สการปิดทองประเจ้าปี หลวงพ่อวัดไร่จึง สืบทต่อกันมาถึงทุกวันนี้

ชาวบ้านเชื่อครั้งชาในความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อวัดไร่จึง ว่าปีเดียวกับปีรุกษ์ไข่จึงปั่งได้อย่างอัศจรรย์ ทั้งยังอ่านนายโภคภานให้แก่ผู้ที่เดินทางมาสักการะ

หลวงพ่อ (ทอง) วัดเขาตะเครา

วัดเขาตะเครา อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

“หลวงพ่อทอง” วัดเขาตะเครา เป็นพระพุทธรูปนั่ง ปางมารวิชัย หล่อด้วยสำริด หน้าตักกว้าง 21 นิ้ว หรือ 53 ซม. และสูง 29 นิ้ว หรือ 73.6 ซม. ปิดทองคำ白金ร่วมทั้งองค์

ไม่มีหลักฐานระบุสร้างปีใด โครงเป็นผู้สร้าง มีเพียงดำเนินเรื่อง เมื่อสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา ก่อนเสียกรุงด้วยพม่า ชาวบ้านแหลม ด้วยพหนีพม่าไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ปากคลองแม่กลอง อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

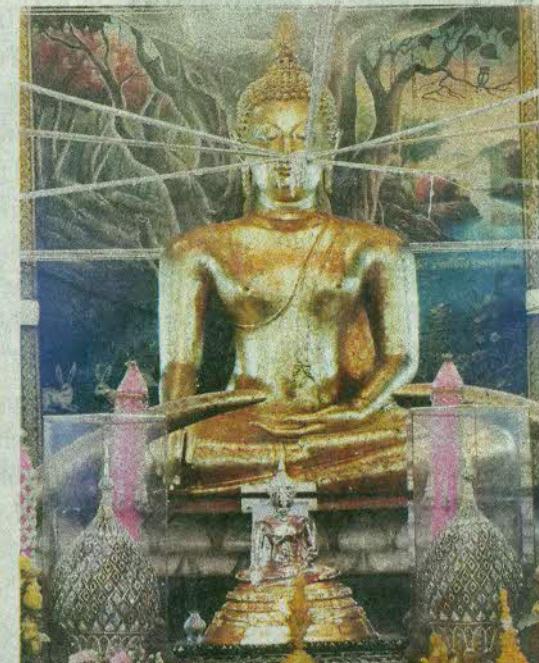
ครั้งหนึ่ง ได้ออกเรือหาปลา ได้ลากอวนไปติดพระพุทธรูป 2 องค์ หนึ่งในนั้นเป็นพระพุทธรูปปางนั่งสมาธิ โดยได้มอบให้ชาวบ้านบูน อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี เนื่องจากเป็นพื้นท้องในย่านน้ำเดียวกัน

ชาวบ้านตะบูนจึงได้นำมาประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา และเรียกชื่อพระพุทธรูปว่า “หลวงพ่อวัดเขาตะเครา”

พระรัตน Klo Chirarat (หลวงพ่อสูบ) อคีดเจ้าอาวาสวัดเขาตะเครา

หลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา

หลวงพ่อโถวัดบ้านแหลม

จึงได้นำเอาหงส์ไปปักทำเป็นลูกอมทอง ให้หลวงพ่อทอง แจกจ่ายให้พุทธศาสนิกชน นำไปประดิษฐานและเช่าบูชา ได้ปัจจุบันมีหงส์ 11 ล้านบาท เพื่อนำมาสร้างแพทป โรงเรียนและศาสนสถานอื่นๆ ทำให้ประชาชนเรียกชื่อ “หลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา” มาถึงปัจจุบัน

หลวงพ่อโถ^๑
วัดบางพลีใหญ่ใน
ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี
จ.สมุทรปราการ

‘หลวงพ่อโถ’ วัดบางพลีใหญ่ใน ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย (สะคุ้งมาร) องค์พระเป็นทองสัมฤทธิ์ทั้งองค์ หน้าตักกว้าง 3 ศอก 1 คืบ ลิ่มพระเรนต์ เป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถวัดบางพลีใหญ่ใน

ได้รับการยก作为วัฒนธรรมศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพสักการะของชาวบ้านบางพลีและพุทธศาสนิกชนทั่วไป

ตำนานเล่าว่า หลวงพ่อโถล่องลงเรือยามาตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วลอดเข้ามาในลำคลองสำโรง ผู้คนเห็นต่างใจจันกันไปทั้งป่าสูง จึงพาภันเข้าไปในคลองสำโรง แต่ดูดึงเท้าไว้ไม่สำเร็จ ท่านไม่ยอมขึ้น

ในที่นั้น มีผู้มีปัญญาดีคนหนึ่งให้ความเห็นว่า คงเป็นพระบุณญาณอภินิหารของท่าน แม้จะใช้จันวนผู้คนสักเท่าไร ก็อาจหายขาดท่านนั่นฟังไม่สำเร็จเป็นแน่ ควรจะเสียงทางต่อแพพุกระลอกกับองค์ท่านแล้วใช้เรือพาขุดท่าน ให้ลอดตามลำน้ำสำโรงและอุบลราชธานีว่า “หากท่านประดิษฐานไว้ที่วัดที่ได้ขอจัดให้ได้แสดงอภินิหารให้พ่อที่ลอดมาเจหุด ณ ที่นั้นเด็ด”

เมื่อประชาชนทั้งหลายได้เห็นพ่อคืบกันนั้นแล้ว ก็พร้อมใจกันทำแพพุกระลอกกับ

หลวงพ่อโสด

แม่ห้า

ชาวบ้านแหลมพากันตกใจเป็นอย่างยิ่ง ช่วงกันด่าน้ำคันหาอยู่ทุกวัน แต่ก็ไม่พบ จึงตกลงว่าไม่คันหาคันค่อไปอีก จึงนำพระพุทธรูปปองค์นั่งองค์ที่เหลืออยู่ไปซึ่งลินของตน และนำพระพุทธรูปปองค์นั้นไปประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

เวลาต่อมา ชาวบ้านศรีจำปาคันพบพระพุทธรูปที่จะน้ำอยู่นั้น และอาภานาประดิษฐานไว้ที่วัดศรีจำปา

ฝ่ายชาวประมงบ้านแหลม ยินยอมยกพระพุทธรูปปางอุ้มนารถให้ชาวบ้านศรีจำปา โดยมีข้อแม้ว่าต้องเปลี่ยนชื่อวัดเสียใหม่เป็น “วัดบ้านแหลม” เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่ชาวบ้านแหลมพับพระพุทธรูป

ตั้งแต่นั้นมาวัดศรีจำปาจึงได้นามว่า “วัดบ้านแหลม” มาจนทุกวันนี้ และนานนานพระพุทธรูปยืนว่า “หลวงพ่อวัดบ้านแหลม”

หลวงพ่อวัดไร่ชิง

วัดไร่ชิง อ.สามพราน จ.นครปฐม

“หลวงพ่อวัดไร่ชิง” เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ประดิษฐานเป็นที่การพกรานไหว้ อัญเชิญ วัดไร่ชิง ต.ไร่ชิง อ.สามพราน จ.นครปฐม เป็นเวลานาน กันในท้องถิ่นต่างเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ และมักกราบไหว้บนบานเมื่อทุกๆ โอกาสโอกาสต่างๆ

เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 4 ศอก 2 นิ้ว สูง 4 ศอก 16 นิ้ว ประดิษฐานอยู่บนฐานหุกซึ่ง 5 ชั้น มีฝ้าทึบพื้นท้องนา ผินพระพักตร์สู่ทิศเหนือ องค์พระลงนาม เป็นการผสมผasanงานพุทธศิลป์ 3 สมัย คือ เทียงแสน อุ่ทอง และสูงทับ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นเมื่อไหร่

จากหนังสือประวัติของวัด ระบุว่าเรื่องราวของหลวงพ่อวัดไร่ชิง ซึ่งไปเกี่ยวข้องกับสมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก) ครั้งดำรงสมณศักดิ์ที่ พระธรรมราชาธนุวัต ตั้งแต่ครั้งเป็นวัดศาลาปูนวรวิหาร จ.พระนครศรีอยุธยา

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก) พื้นเพของท่านเป็นชาวครรชัคศรี เล่ากันเป็นส่วนหนึ่งว่า ท่านเป็นผู้สร้างวัดไร่ชิง เมื่อปี พ.ศ.2394 อาภานาพระพุทธรูปจากพระนรศรีอยุธยา เป็นพระประทาน

กับอีกความหนึ่งว่า วัดไร่ชิงเดิมมีพระประทานอยู่แล้วแต่องค์เล็ก สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก) จึงนองค์ให้ไปนำพระพุทธ

ครั้งหนึ่งได้ออกเรือหัวปลา ได้ลากอวนไปติดพระพุทธรูป 2 องค์ หนึ่งในนั้นเป็นพระพุทธรูปปางนั่งสมาธิ โดยได้มอบให้ชาวบังกะบูน อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี เนื่องจากเป็นพื้นที่น่องในบ้านน้ำเดิม

ชาวบังกะบูนจึงได้นำมาประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา และเรียกชื่อพระพุทธรูปว่า “หลวงพ่อวัดเขาตะเครา”

พระมงคลชิราภรณ์ (หลวงพ่อสุข) อดีตเจ้าอาวาสวัดเขาตะเครา

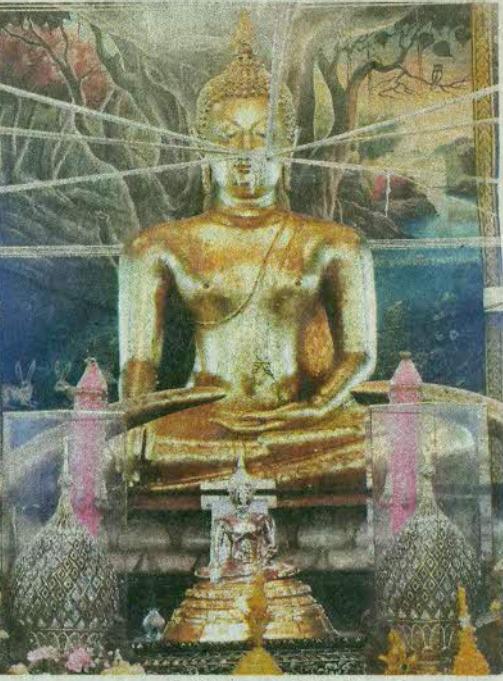
ทรงแนะนำแล้วว่าพ่อร้อนใจกันทำเพื่อจะลอกกัน

ควรจะเสียงทางต่อเพื่อจะลอกกันที่ทำแล้วใช้เรือพายฉุดท่าน ให้ลอกขาดตามลำน้ำ สำโรงและอธิฐานว่า “หากท่านประ沉积 จะเข้าไปโปรดที่ได้ก็ขอจะได้แสดงอภินิหารให้เพที่ลอดามาจงหยุด ณ ที่นั้นเดิม”

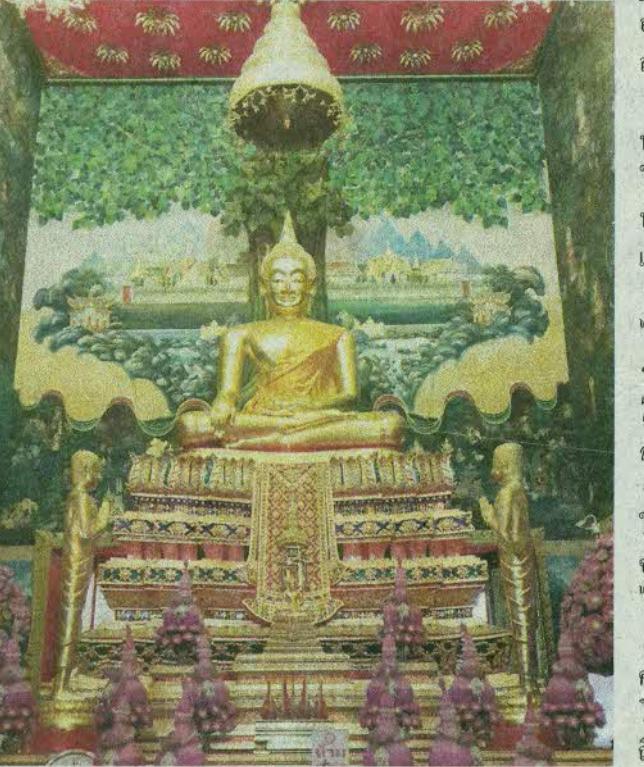
เมื่อประชาชนทั้งหลายได้เห็นพ่อตักกันดันน้ำแล้ว ก็พร้อมใจกันทำเพื่อจะลอกกัน

หลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา

หลวงพ่อโสดบ้างพลีใหญ่ใน

หลวงพ่อวัดไร่ชิง

เมื่อครั้งขึ้นเมืองชีวิต เล่าถึงที่มาของชื่อหลวงพ่อทองแห่งวัดเขาตะเครา ว่า หลวงพ่อวัดเขาตะเครา เป็นที่การพูชาของชาวประมงเป็นอย่างมาก แต่ได้มาเปลี่ยนชื่อเรียกเป็น “หลวงพ่อทองวัดเขาตะเครา” หลังจากที่เกิดปรากฏการณ์ปาฏิหาริย์ วันที่ 28 กันยายน 2527 ก็ได้ไฟฤกไห้ทั่วองค์หลวงพ่อวัดเขาตะเครา ขณะนั้นประดิษฐานอยู่ในอุโบสถ ขณะไฟฤกไห้ทำให้ห้องค่าห้องโถมไหม้ให้ลอกอกมาจากองค์หลวงพ่อทอง เมื่อ拿出ห้องค่าห้องมาชั่งน้ำหนัก ปรากฏว่าได้หนักถึง 9 กิโลกรัม 9 กิจ

ในงาน “สานใจให้วัดพระศรี เสาร์บาร์มีปี ๕๔” อัญเชิญพระองค์ขึ้นจากวัดหล่อ น้ำม้าให้สักการะ ได้พร้อมกันในงานเดียว พร้อมกิจกรรมทำบุญและเสริมสติและปัญญาอีกมากมาย พนักน้ำให้ที่อิมซีซีอลล์ เดอะมอลล์ บางกะปิ วันที่ 16-20 มี.ค.นี้

ฉัตรชัย สุนทรส